

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.]
 vendelsen af denne ansættelsesform, valgt den udvej i bemærkningerne til lovforslaget at give en karakteristik af de grupper af stillinger, hvori åremålsansættelse vil være en mulig ansættelsesform. Denne fremgangsmåde har gjort det naturligt at foreslå en ophævelse af tjenestemandens § 7.

Af hensyn til en ensartet behandling af spørgsmål om anvendelse af åremålsansættelse er det foreslået, at lønningsrådets udtalelse skal indhentes i hvert enkelt tilfælde. Samtidig er det taget i betragtning, at det er nødvendigt at fastlægge en procedure for behandlingen af spørgsmål om åremålsansættelse i nyoprettede stillinger. Hvis åremålsloven skulle holdes à jour, måtte der foretages årlige lovrevisioner for at indføre senere tilkommende stillinger i loven, hvilket forekommer uhensigtsmæssigt. Ud fra en samlet vurdering har man herefter fundet det forsvarligt at foreslå, at der træffes bestemmelse om åremålsansættelse på grundlag af udtalelse fra lønningsrådet både for bestående stillinger og for nyoprettede stillinger. Angivelsen af åremålsstillinger vil herefter kunne ske ved, at stillingerne betegnes på særlig måde i personaleoversigterne i anmærkningerne til de årlige finanslovforslag.

Tjenestemændenes centralorganisationer har i forbindelse med opgivelsen af opregning af stillinger i lovforslaget foreslået, at oprettelse af åremålsstillinger sker ved aftale med vedkommende forhandlingsberettigede centralorganisation. En imødekommelse af dette forslag vil næppe være forenelig med tjenestemandens lovens principper, og da centralorganisationerne allerede gennem repræsentationen i lønningsrådet øver medindflydelse ved behandlingen af spørgsmål om åremålsstillinger, har man ikke ment at kunne følge forslaget.

Fra finansministeriets side er det anført, at der ved nyoprettelse af stillinger kan være behov for at bestemme, at stillingen kun kan besættes på åremål. I modsat fald kunne man ved løsning af tidsbegrænsede opgaver eller på områder, hvor væsentlige omlægninger kan forudses, blive afskåret fra at besætte stillinger på tjenestemandens vilkår. Dette synspunkt kan være af væsentlig betydning i visse tilfælde, og man er gået ud

fra, at der vil være adgang til ved behandlingen af forslag om oprettelse af nye stillinger at bestemme, at der i tilfælde af besættelse på tjenestemandens vilkår kun vil kunne benyttes åremålsansættelse.

Tjenestemændenes centralorganisationer har på forskellige punkter fremsat forslag om forbedring af den åremålsansatte tjenestemandens vilkår. Det i lovforslagets § 8, stk. 1, angivne pensionstillæg på 2,7 pct. til en varigt ansat tjenestemand for hvert års tjeneste i en åremålsstilling anser organisationerne således for at være for beskedent til at kunne fremkalde kvalificerede ansøgere til åremålsstillinger. For varigt ansatte tjenestemænd foreslår organisationerne desuden, at der bliver adgang til tjenestefrihed med løn i en vis periode efter åremålsansættelsens ophør inden tilbagevenden til den varige ansættelse. De nævnte ønsker fra tjenestemandensorganisationerne har ikke givet tilstrækkeligt grundlag for at foreslå ændringer i lovforslagets tekst, men bortset fra den pensionsmæssige bestanddel vil en hel eller delvis imødekommelse kunne overvejes inden for rammerne af den bestående tjenestemandenslovgivning.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Langkilde* til justitsministeren:

„Vil ministeren oplyse, hvor langt man er fremme med arbejdet på en lovgivning vedrørende „privatlivets fred“, og hvornår lovforslag herom kan forventes?“

Langkilde: Problemet om en lovgivning til sikring af „privatlivets fred“ har jo været meget fremme i den offentlige diskussion i det sidste års tid, og justitsministeren har også givet udtryk for, at det havde hans særlige interesse. Jeg er derfor meget interesseret i at høre, hvor langt fremme man er med arbejdet med henblik på at tilvejebringe en sådan lovgivning. Man kan sige, at behovet for en sådan lovgivning er klart i dag; men vi er også klar over, at dette behov vil blive meget stærkere i de kommende år.